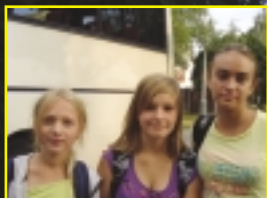

VINOŘSKÝ

zpravodaj *Speciál*

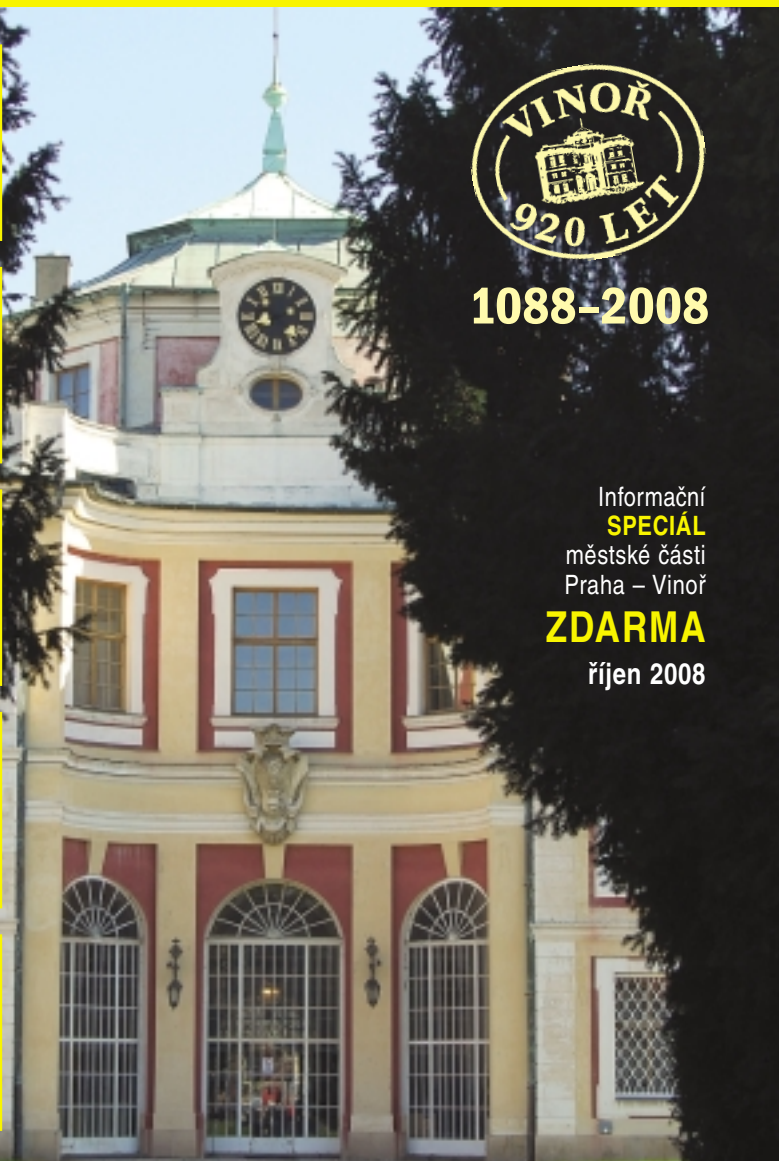

1088–2008

Informační
SPECIÁL
městské části
Praha – Vinoř

ZDARMA

říjen 2008

Oslavy 920 let první písemné zmínky o Vinoři

Slovo starosty

Ahoj Vinořáci,

jsem rád, že máme oslavy za sebou, že se nám až na nějaké maličkosti perfektně vydařily, a že z tohoto místa mohu poděkovat všem, kteří se na jejich organizování a průběhu podíleli, stejně jako Vám, kteří je navštívili.

Ve svém projevu jsem zmínil, že s trochou patriotizmu můžeme konstatovat, že máme nejhezčí okolí, nejhezčí kostel, náměstí, zámky, zahrady i domy, je ale zapotřebí také dodat, že máme i nejlepší úředníky, policisty, učitele i obyvatele městských částí, od dětí až po seniory.

Jenom tak jsme si mohli zasloužit vysokého uznání od všech zástupců naší partnerské obce, od dětí, kterým naše rodiny poskytly perfektní podmínky, až po starostu a ostatní, kteří se u nás cítili opravdu ve velice přátelském prostředí, a kteří u nás načerpali spoustu podnětů i k jejich další práci doma.

Pojďme si tedy připomenout okamžiky, kdy jsme se mohli pot-

kávat na jindy prázdném náměstí, ve společenském středisku, ve VINCENTu, ve školách, v kostele, na faře, v Centru Mariapoli, v našem zámku, který je jinak přísně skryt za panelovou zdí, ve ctěnickém areálu i v místní staré sokolovně... Při prohlížení fotografií z Oslav jsem si všiml, že mají něco společného. Osoby na nich se buďto smějí nebo mají dobrou náladu.

Já jsem proto optimista a věřím, že taková setkání budou stále častější, že náměstí ožije, zámek se zpřístupní a lidé si budou stejně jako při Oslavách navzájem blízcí a přátelští.

Oslavy 920 let skončily, ať žijí Oslavy 921 let v příštím roce.

F.Švarc

Jak jsme se připravovali na oslavy 920 let první písemné zmínky o Vinoři

Vzpomínat 920.výročí nějaké události poněkud vybočuje ze zaběhlé praxe tzv. kulatých výročí. Když jsme předkládali návrh této myšlenky místnímu zastupitelstvu, byl hlavní důvod především ve stále narůstajícím počtu nových obyvatel a také snaha ukázat jim jak se ve Vinoři žije, ukázat na bohatost historie naší městské části, její zvyklosti a tradice. Jak se tento záměr podařilo uskutečnit, ponecháváme na posouzení každého samostatně.

Místní zastupitelstvo se oslavami zabývalo poprvé již v létě 2007 a s přijatými závěry byli občané seznámeni ve Vinořském zpravodaji č.91 – Léto 2007. MZ také rozhodlo o jmenování členů organizační komise, do které byli jmenováni:

Iveta Boušová,
místostarostka MČ jako předseda
Marie Brothánková,
předsedkyně komise školské a kulturní jako místopředseda
František Filip,
kronikář jako člen

Na programu oslav se vedle kulturní a školské komise a letopišecké komise podílelo také několik dalších ochotných občanů, kteří již pomáhali s oslavami v roce 1988, stejně jako pracovníci úřadu a Vincenta.

Hlavní dny oslav byly stanoveny na 12. až 14. září, kdy Vinoř bude tradičně slavit posvícení. Požádali jsme proto naše občany také o pozvání jejich známých a přátel. Tato žádost však příliš vyslyšena nebyla. Jména všech, kteří se na uspořádání a organizaci

oslav podíleli, jsou uvedena v závěru tohoto mimořádného čísla zpravodaje.

Pátek, 16:30 hod

Příjezd dětí a zástupců Schulzendorf

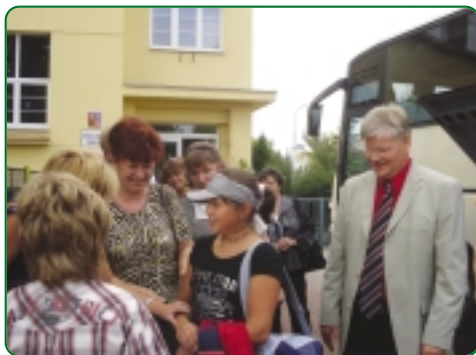
Přijeli první účastníci našich Oslav – děti a zástupci partnerské obce Schulzendorf u Berlína, v čele se starostou Herbertem Burmeisterem a jeho manželkou. Po daleké cestě byly děti rozděleny ke svým kamarádům do rodin a dospělí se vydali do Centra Mariapoli na slavnostní zahájení Oslav. Velký dík zde patří nejen všem našim pohostinným rodinám a dětem, ale také našim obětavým učitelkám Kocmanové, Melicharové, Chludilové a Cíttové, stejně jako učitelkám a vychovatelkám ze Schulzendorfu.

Děti sebou přinesly výkresy na výstavu „Proč bydlím rád v Schulzendorfu“, které byly ihned operativně vystaveny na chodbě školy. Zastupitelé obce potom sebou přivezli strom přátelství, červený buk.

Es kamen die ersten Teilnehmer unserer Feiertage – Kinder und Vertreter von Partnerschaftsgemeinde Schulzendorf bei Berlin, unter Führung des Bürgermeisters, Herbert Burmeister, mit seiner Frau. Nach der langen Strecke wurden Kinder zu ihren Freunden in die Familie verteilt, und die

Erwachsene begaben sich ins Centrum Mariapoli zur festlichen Eröffnung der Feiertage. Großen Dank gehört her nicht nur unseren gastfreundschaftliche Familien und Kindern, sondern auch unseren opferbereiten Lehrerinnen, Frau Kocmanova, Melicharova, Chludilova und Cittova, sowie

auch den Lehrerinnen und Erzieherinnen aus Schulzendorf.

Die Kinder brachten Zeichnungen „Worum lebe ich gern in Schulzendorf“ mit, die sofort im Hauptflur der Schule ausgestellt wurden. Die Vertreter brachten dann den Baum der Freundschaft mit, die rote Buche.

Pátek 18:00 hod

Slavnostní zahájení Oslav

Celý večer zahájení Oslav vynikajícím způsobem moderovala a překládala do cizích jazyků slečna Klára Löwensteinová, které se dostalo uznání od všech místních i zahraničních hostů.

Na úvod vystoupil s několika písněmi ženský sbor UPANIŠADY.

Následovalo krátké oficiální zahájení Oslav starostou Františkem Švarcem, který přivítal všechny hosty a připomněl, že vodícím motivem celých Oslav a doufejme, že i tradicí let přístích bude čin, který byl dlouhá léta opomíjen. Tímto činem je prostě poděkování.

Dále připomněl, že Vinoř prožila a prožívá nádherná léta. Doufáme, že i přes současnou masovou zástavbu si Vinoř ponechá svůj

spíše vesnicko-pří městský charakter, že si zde budou lidé i nadále blízcí, že budou k sobě ohleduplní a ochotní vzájemně si pomoci. Celý zahajovací proslov je možné si stáhnout z www.praha-vinoř.cz.

Následovalo vystoupení paní Magdaleny Rytinové k vernisáži

obrazů p. Ettlera. Předkládáme čtenářům alespoň několik vět z jeho projevu, které charakterizují především pojetí obrazů a přibližují jeho krajinu, která je na nich ztvárněna. Paní Rytinová řekla:

„Díky Petrovu básnickému pojetí krajinomalby máme příleži-

taková, jakou ji ve svých obrazech zachycuje Petr Ettler, bude nám tu jistě všem dobře.“

Po projevu paní Rytinové byl slavnostní večer zakončen koncertem, který připravila umělecká skupina MusicArt v.s.o. ve složení:

housle	Gabriela Kubátová
zpěv	Grazyna Biernot
klavír	Ladislava Vondráčková

Předneseny byly skladby z díla W.A.Mozarta, L.van Bethovena, J. S. Bacha, Frederica Schopina, Giordaniho, G. F. Handla a dalších.

Po koncertě byla ještě volná prohlídka obrazů. Zájemci si je mohli i koupit stejně jako kalendáře na rok 2009 s motivy vystavovaných obrazů. Výstava pokračovala ještě po celý den 13.září. Zájem o výstavu byl veliký a přišlo jí navštívit více než 200 návštěvníků.

tost nejen pasivně pozorovat, ale přímo se sami v duchu vydat na cestu, jejíž část před sebou vidíme, vstoupit do krajiny, která přestává být pouhou dvourozměrnou plochou, jít až za horizont, či usednout na břehu rybníka, pozorovat odlesky světla na hladině, zaposlou-

chat se do šumění listů staletých stromů a cítit poslední hřejivé paprsky podzimního slunce. Takové pocity jistě zažíváme jen někde, kde se cítíme dobře a jistě. Tím místem by měl bezesporu být domov. Vinoř je společným domovem nás všech a bude-li i nadále

Sobota 13. 9. 2008

Slavnostní zasedání v sokolovně

Pod vedením Zdeny Novotné a spolku Upanišady vystoupilo na úvod zasedání těleso dobrovolníků, kteří zazpívali píseň vinořských patriotů:

Sraz vinořských patriotů

Ref. Pam, pa, dapa, pam pa dam...
Dlouhá staletí, sídlí tu lid vinořský

1. Sraz vinořských patriotů
případne na sobotu,
tak v půli září.
Ptáte-li se co se děje, že každý
z nich se chvěje a štěstím září?
Tak vám to teda povíme,
920 let slavíme a doufáme,
že když to víte
taky se zapojíte, oslavíte.

Ref. Pam, pa, dapa, pam pa dam...
Dlouhá staletí, sídlí tu lid vinořský

2. My, vinořské patriotky,
od mládí vlastenky a sokolky.
My svou Vinoř rády máme,
na to vám přísaháme už od školky.
A vás tady nabádáme,
ubližít ať ji nedáme.
Braňme Vinoř, chraňme Vinoř,
žeňme vandaly.

Ať každý zajíc je tu rád
a strom je kamarád a ryba též.

Ref. Pam, pa, dapa, pam pa dam...
Dlouhá staletí, sídlí tu lid vinořský

3. My, mužná část Vinoře,
ač nejsme v Sokole ni fotbale,
my ji rovněž milujem,
i když se tváříme dost nedbale.
Až vaši stařešinové vyřeší věci
klíčové, tak po kurtech se
rozběhnem, na kola nasednem,
prut pozvednem

Ref. Pam, pa, dapa, pam pa dam...
Dlouhá staletí, sídlí tu lid vinořský

4. Ústy naší syndičky Vás zdraví
tetičky a sousedé.
Jsme vinořští baráčníci,
že dbáme na tradici to je zřejmé.
Náš spolek tuhý kořen má,
už mnoho let tu přežívá.
My máme přání jediné,
baráčník ať nevyhyne.

Ref. Pam, pa, dapa, pam pa dam...
Dlouhá staletí, sídlí tu lid vinořský

5. My, vinořská mláďata
jsme někdy háďata, co trápí vás.
Život teprv zkoumáme,
pak občas bloumáme,
zvyšujem hlas.
Však všeho jenom do času,
včas vyrosteme z trapasů,
až důkladně se rozhlédneme
tak jako vy, jednou budeme.

Ref. Pam, pa, dapa, pam pa dam...
Dlouhá staletí, sídlí tu lid vinořský

6. Naše drahá Vinoři,
kéž se ti podaří přežít i nás
(ti přejeme).
Půvaby tvých zákoutí ty ať zůsta-
nou ti po všechen čas.
Ať v chalupě, v paneláku,
buď mámou všech vinořáků
a dál své děti milující,
po meči, po přeslici,
ochraňuj nás!

Vyhodnocení fotosoutěže

Ještě před zahájením zasedání bylo provedeno vyhodnocení fotosoutěže; provedl ho předseda soutěžní komise, Miroslav Míka.

Umístění v jednotlivých kategoriích bylo následující:

Kategorie Vinořské scenerie

Přihlášeno bylo celkem 15 soutěžních snímků.

1. místo získal snímek *Kamenný stůl v Oboře* autora Petra Lichtenberga
2. místo *Rybník Velká Obůrka pod sněhem* autora Stanislava Lichtenberga
3. místo *Loučení autorky Andrey Pupíkové*

Čestné uznání za snímek *Cesta smrti* získal autor Milan Juřica

Kategorie – Vnořské nálady

Přihlášeno bylo celkem 15 soutěžních snímků

1. místo získal snímek *Čtěníce v kaluži* autorky Andrey Pupíkové
2. místo *Zimní rodina s kloboukem* autorka Renata Juřicová
3. místo *Đábelské peklo* autorka Renata Juřicová

Čestné uznání

Zimní odpočinek od autora Milana Juřici

Kategorie Vnořské zvláštnosti

Přihlášeno bylo 5 soutěžních snímků.

1, 2 a 3 cena uděleny nebyly.

Čestným uznáním

byl oceněn snímek *MOA* autora Zdeňka Hertla

Kategorie Vnořský život

Přihlášeny byly v této kategorii 4 snímky

1. cena udělena nebyla, ale byla udělena 2 **Čestná uznání** za snímky
Hlidač autora Zdeňka Hertla
Zabijačka autora Jakuba Smoljaka

Kategorie Vnořský dokument

Přihlášeny byly rovněž 4 soutěžní snímky.

Uděleno bylo **Čestné uznání** za sérii snímků *Panorama*, autorka Jana Švajcrová

Mimo soutěž byly přijaty ještě snímky:

3 ks *Vnoř I až III*, autor Jan Ettler
26 ks *Vnořské mosty*, autor František Švarc
11 ks *Vnořský park*, autor Jaroslav Jakeš

Poté starosta Švarc zahájil slavnostní zasedání:

„Přeji Vám všem krásné sobotní dopoledne a dovoluji mi, abych zahájil slavnostní, 20. zasedání zastupitelstva městské části Praha-Vinoř.

Slavnostní bude nejen z důvodu oslav konání 920 let první písemné zmínky o Vinoři; Vinoř samotná je jistě daleko starší, jenom se tehdy o nás nedělaly žádné písemné zmínky. Naši kronikáři se narodili později, stejně jako celá naše letopisecká komise. Slavnostní je naše zasedání ale také z toho důvodu, že nás navštívili vzácní hosté, které bych Vám teď rád představil:

Především je to poslanec sněmovny Parlamentu České republiky, člověk, který Vinoř velmi dobře zná, byl u nás již vícekrát, projel jí na kole tam i zpět, kterému se u nás líbí, a který – mohu-li to tak

říci – je našim velikým kamarádem a přítelem – pan Tomáš Kládívk!

Dále bych chtěl přivítat starostku Praha-Čakovice a velice úspěšnou zastupitelku hl.m.Prahy, paní Alenu Samkovou a místostarostu Jenštejna, pana Vacka.

Rovněž nesmím zapomenout na našeho vzácného hosta z největší dálky, starostu partnerské obce Schulzendorf, pana Herberta Burmeistera.

Rád bych nyní přešel k tomu, v čem je naše zasedání ještě slavnostní:

V neposlední řadě je naše slavnostní zasedání slavností proto, že na něm chceme udělat něco, co by mělo být v běžném životě samozřejmostí a co se dříve tak nenosilo.

Chceme totiž poděkovat. Když jsme nastoupili do úřadu, byl po-

sledním čestným občanem generál Tutuškin v roce 1945; jako důvod bylo to, že se usídlil v našem zámku. Ano, je nutné přihlídnout k dané době, je však smutné, že od dob generála Tutuškina zůstal zámeček zavřený a s ním jakoby i chuť k děkování.

Já osobně jsem velice zklamaný tím, že když jsem se po nástupu do funkce snažil dopátrat paní Marie Luisy Bělohříbkové, abych se jí omluvil za příkoří, která jí poválečná doba neprávem připravila, a pokusil se s ní alespoň ještě jednou projít jejím zámekem, který byl za její éry uměleckým skvostem, našel jsem po ní už jen krátkou poznámku, že v roce 2001 umřela kdesi ve sklepním bytu...

Také jsem nestačil poděkovat statkáři Hofmanovi, který se velikou měrou zasloužil o zaměst-

nanost, rozvoj Vinoře, stejně jako továrníkovi Deylovi a ostatním, kteří byli obětmi dané poválečné doby.

O to více bychom se ale dnes měli snažit o to, abychom mohli poděkovat lidem, kteří žijí mezi námi, a kteří – z veliké míry nezištně – se významně podíleli a podílejí na rozvoji Vinoře.

Bylo mi ctí, že jsme ihned po nástupu mohli ocenit vynikající re-

prezentanty v hokeji a fotbalu, pana Klucka a Čadka.

Chtěl bych na tento akt díky navázat a ocenit občany, kteří mají na vývoji Vinoře svůj nesmazatelný podíl.

Když Vinoř v roce 1988 slavila 900 let své první písemné zmínky, měla 2000 obyvatel a perspektivu budoucího příměstského celku s téměř 3000 obyvateli.

Dnes, za 20 let, má Vinoř téměř

3500 obyvatel a perspektivu až 6000 obyvatel do pěti let. Potřebujeme dále řešit dopravní situaci obchvatem Prahy, podstatně navýšit kapacitu ČOV, postavit chodníky, nové silnice, je potřeba zvýšit bezpečnost i kvalitu životního prostředí, včetně občanské vybavenosti jako je školka, sportoviště, obchody i rozšíření kulturního a zdravotního střediska. Čeká nás spousta práce a budeme se snažit, aby Vinoř byla čím dál krásnější. Řekl jsem už včera na slavnostním zahájení, a znovu to dnes zdůrazňuji, že s trochou patriotismu je možno říci, že máme nejhezčí okolí, nejhezčí kostel, náměstí, zámky, zahrady i domy. Doufáme, že i přes současnou masovou zástavbu si Vinoř ponechá svůj vesnicko-příměstský charakter, že si zde budou lidé i nadále blízcí, že budou k sobě ohleduplní a ochotní vzájemně si pomoci.

Na udělení cen za rozvoj Vinoře navrhuji zastupitelstvu pět osob, začnu od nejmladší:

Jako mladý Vinořák prožil své dětství v chátrajícím areálu Ctěnického zámku, v jeho drsném a zdevastovaném prostředí. Poté odešel studovat a svou pracovitostí a pílí se dostal až na místo ředitele Pražské informační služby. Opět svým neutuchajícím entusiasmem se zasloužil o to, že tento zchátralý a zdevastovaný kout Vinoře se stal její perlou. Z dřívější ubytovny sezónních zemědělských dělníků opět vyrostl nádherný zámek, kde je dnes stálá expozice Habsburků, retrospektiva vývoje Vinoře, kde je jediné muzeum kočárů, kde jsou nádherné budovy, z bývalého zničeného špejcharu hotel s nádhernou restaurací a stále Jezdecké společnosti Ctěnice. Ty jsou chloubou celého areálu, stejně jako zahrada, která dostala ocenění Grand Prix zahrad 2006.

Za to vše vdčíme této skromné osobě, panu inženýru Václavu Novotnému!

Jaroslav Krajl

Jako druhého nejmladšího navrhuji člověka, který v těžké porevoluční době, kdy se nikomu nechtělo do nepříjemných a nekonečných prací pro veřejné blaho, vzal na sebe odpovědnost a poctivou a obětavou práci povznesl Vinoř do té krásy, kterou dnes můžeme všichni obdivovat.

Přestože si někdy neodpustím kritické poznámky na všechny své předchůdce, skládám zde tomu poslednímu účtu a hluboký obdiv k jeho šestnáctiletému působení v čele Vinoře – já jsem v této roli pouze dva roky a už jsem zralý na Bohnice. Z celé řady významných děl, která Vinoř v porevoluční době realizovala, je třeba jmenovat dekontaminaci našich rybníků, kanalizaci, povrchy chodníků a silnic, školu, tělocvičnu,... za to vše bych dnes rád poděkoval, jak jsem již řekl, druhému nejmladšímu a s přáním, ať mu ten mladický elán ještě dlouho vydrží – panu Jaroslavu Krajlovi.

Říká se, že ten, kdo nezná svou historii, si ani nevází své současnosti a budoucnosti. O další nejmladší osobě nelze tvrdit, že by tu historii neznala, spíše naopak. Je to osoba, která se významnou měrou podílela a podílí právě na zmapování této historie, která ale pozorně sleduje i současné dění, která vše zaznamenává, organizuje a plánuje společenské akce, a která má u nás své nezastupitelné místo. Jedná se o člověka, který mravenčí pílí sestavil všechny možné i nemožné odkazy o Vinoři a všechny je zahrnul do jedinečné dokumentace – Knihy o Vinoři. Ta ukazuje všem čtenářům, jak žili naši předkové i Vinoř samotná. Také se značnou měrou podílel a podílí na propagačních materiálech o Vinoři, vede letopiseckou komisi a zasedá v nejrůznějších odborných porotách nebo organizačních výborech, je aktivní na své zahrádce a je možné jenom obdivovat – a závidět –, co vše se dá stihnout za jediný den.

Jako třetího proto navrhuji našeho kronikáře, Ing. Františka Filipa, na udělení ceny Za rozvoj Vinoře v oblasti propagace.

No a nyní přejdeme také k té hezčí části obyvatelstva a k jediné osobě, které jsem návrh na jmenování neprozradil. Myslím si ale, že by to nemělo být překvapením. Jedná se totiž o osobu, která výraznou měrou přispívá k oživení a udržení starých tradic. A že svou práci dělá výborně, o tom svědčíte i vy, krojovaní účastníci našeho zasedání. Dnešní doba je uspěchaná, hektická, na nic není čas. Jako oáza proto působí, když v pondělí odpoledne přijdu mezi naše baráčníky a seniory a na chvilku nasaji atmosféru dřívější doby – v klidu si popovídat o všedních starostech, trochu si „zadrbat“ o našich spoluobčanech – spíše bych měl říct o tetičkách a sousedech a o plánech, které tito úžasní lidé mají na dvacet let dopředu – přestože mají ne zřídka více než osmdesát křížků. Je úžasné pozorovat to nadšení, jak se za každého počasí, v létě v zimě snaží o to, aby byli přítomni na sedění, aby si dali v klidu to kávičko, slabé víno nebo něco dobrého, když má někdo z nich svátek nebo narozeniny.

V loňském roce oslavila naše Obec baráčnická 75 let od svého založení a byla to akce, která byla naprosto jedinečná, perfektní a která ukázala obrovský potenciál a životaschopnost tohoto uskupení. A opět obdivně a se závistí musím říct, že datum narození našich tetiček a sousedů naprosto neodpovídá jejich akcím i odvážným nápadům.

Proto jako čtvrtého navrhuji rychtářku Obce baráčnické, paní

Jaroslavu Patrasovou, na udělení ceny Za rozvoj Vinohrů v oblasti kultury a společenského dění.

Teď ale musím jako člen Obce baráčnické pozvat naši rychtářku trochu profesionálně:

Počestné právo rychtářko, vážení konšelé, tetičky, sousedé a hosté, dovoluji, abych tě pozval k nám pro cenu, kterou si zasloužíš, spolu se všemi našimi tetičkami a sousedy, spolu se všemi baráčníky.

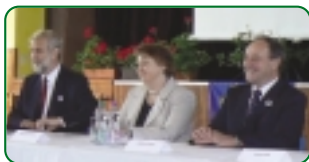

Jako posledního nejstaršího bych rád představil člověka, se kterým jsem osobně prožil celou řadu úspěchů i dílčích neúspěchů. Jak jsem již řekl, dnešní doba je příliš úspěchaná a hektická, aby mohla vyprodukovat takovou osobu, jako je náš poslední navrhovaný.

Velkou část života věnoval obětavé a nezištné práci pro naše sportovce, od těch nejmenších, přes dorost, až po ty nejstarší. Za jeho působení se hrál ve Víně nejlepší fotbal, kdy hřiště bylo obsypáno stovkami diváků. Jeho souputníci byli lidé, kteří už bohužel s námi nejsou, ať již to byl Přéma Kšajt nebo Sláva Trost. A já jsem moc rád, že se dnešního zasedání účastní spousta Tvých přátel, obdivovatelů i těch, které jsi obehral po schůzích v mariáši. Škoda jen, že podobných sportovních funkcí dnes už moc není.

Jako posledního navrhuji Vladislava Doležala na cenu Za rozvoj Víně v oblasti sportu.

Děkuji všem vyznamenaným, prosím, aby ještě neodcházeli, tím jsme program zasedání vyčerpali a já ještě musím bez udělení cen poděkovat dlouholeté předsedkyni zahrádkářů, paní Matulové, předsedovi rybářů, Mílovi Sládkovi, předsedovi Sokolu, Myronovi Gawdunovi, vedoucí turistického oddílu Šárce Lehmannové, vedoucí VINCENTA, paní Hadrabové Dvořákové, tajemnici paní Petrové, pracovnícím úřadu MČ Vinoř paní Špačkové, Švrčinové, Černohousové, panu Procházkovi, novému faráři, panu Jančíkovi i Hnutí Fokoláre, slečně Löwensteinové za okamžitou pomoc našemu občanovi při dopravní nehodě, paní Zdeně Novotné a spolku Upanišady, vedoucímu fotbalu a Zdeňkovi Holcovi, trenérovi mládeže Jirkovi Čadkovi, ředitelce MŠ Janě Kovářové, řediteli ZŠ Alfredu Tellerovi, našim podnikatelům a všem, kteří iniciativně a nezištně přispívají ke společenskému dění ve Vinoři, In memoriam potom Oldřichu Hladíkovi, Zdeňkovi Bezkočkovi staršímu, Prokopovi Holému, S. Trostovi, Jardovi Bártovi staršímu, P. Kšajtovi a všem ostatním, kteří působili ve veřejném životě Vinoře.

Ještě jednou bych na závěr speciálně poděkoval starostovi obce Schulzendorf, panu Herbertu Burmeisterovi za jeho významný přínos při navázání partnerských vztahů mezi námi a panu Tomáši Kladívkovi za obrovskou pomoc při pořádání našich oslav a za jeho osobní účast.

Sobota 13. 09. 2008

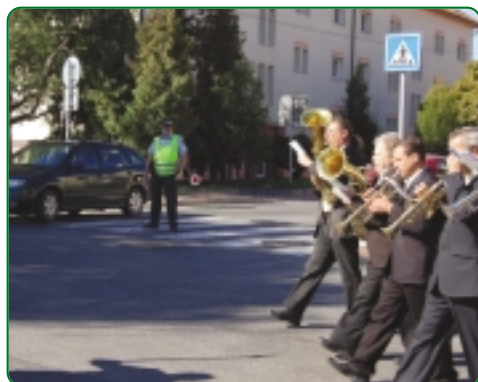
Průvod a kladení věnců

Sešli jsme se zde, abychom položili věnce k pomníkům padlých a umučených obětí v první a druhé světové válce. Bohužel, zatím nemáme žádný pomník, kam bychom mohli položit věnce za oběti, které padly nebo byly umučeny a perzekuovány v době poválečné. Proto tyto věnce symbolizují vše-

chny oběti nesmyslných válek a krutovlád, ať už na jedné nebo druhé straně. Schválně neříkám na straně vítězů nebo poražených, protože žádná válka nemá vítěze, jen poražené, spoustu obětí a pomníků.

Proto si nelze přát nic jiného, než abychom už nikdy nemuseli pokládat kytice k žádným dalším pomníkům nových válek nebo násilí.

Výstava dokumentárních fotografií a výsledků fotosoutěže

13. září v sobotu byla otevřena další výstava v Informačním středisku /bývalé prodejně plynu/. Bylo využito dokumentárních fotografií a jiného archivního materiálu z obecního archivu. Dokumenty byly seřazeny do několika okruhů a na panelech zveřejněny. Mnohé z nich byly vystaveny naposled při výstavě „900 let Vnoře“. Jde o vzácný dokumentární soubor fotografií a pohlednic, které se podařilo nashromáždit a uchovat mnohdy za pomoci ochotných občanů. Větší část dokumentů je od p. Klifnera, menší část pochází z archivu současného.

Zajímavý je soubor pohlednic pocházejících přibližně ze třicátých let minulého století. Dozvídáme se z nich, že již tehdy měla Vnoř Obchodní dům, ukazují na doby, kdy Vnořské náměstí bylo návsí a dají se z nich vyčíst i další zajímavosti. Mnohdy je vlastním nákladem vydávali živnostníci, zejména obchodníci, a tak si nahrazovali vlast-

ní reklamu. Pozoruhodné jsou fotografie ze zámeckého prostředí jak z doby Czerninů, tak p. Bělohřbka. Mnozí návštěvníci se vžívali do doby před 40-50 lety, kdy byl ve Vnoři mimořádně čilý společenský život a bylo zde i několik aktivních ochotnických spolků. Co výstavní panel, to vzpomínky na mladá léta, radostné mládí. Totéž lze napsat o škole, mnohých zájmových organizacích apod.

Na výstavě byly i soubory fotografií z práce zájmových organizací - myslivců, rybářů, turistického oddílu mládeže, TJ Sokol a zahrádkářů. Výsledky organizační práce při různých společenských akcích ukázala i kulturní a školská komise.

Mnozí návštěvníci byli vděční, že si znovu mohli prohlédnout

školy, vrátit se do lavic, ve kterých strávili roky dětství a vzpomínat. Děkujeme paní učitelkám, že jim tyto radostné chvíle znovu umožnily prožít.

Starostí a práce s uspořádáním této výstavy nebylo málo a proto vděčnost a zájem těch, kteří ji navštívili, je příjemným zadostiučiněním. Hlavní autorka výstavy, Jana Hyklová, může být s odvedenou prací plně spokojena a těšit ji mohou i slova uznání a díky těch, se kterými jsme se potkali. Nebylo jich málo, sami jsme byli překvapeni. Návštěvníků bylo více než 800.

Poděkování patří všem, kteří se na sestavení této expozice podíleli přímou pomocí nebo i jejím obhacením a ukázali na výsledky své zájmové činnosti v minulosti i současnosti.

Sobota 13. 9., 10:00 hod., Vinořské náměstí – farská zahrada

Divadelní představení Mrazík a Limonádový Joe

V sobotu dopoledne připravil divadelní spolek Divadla Horní Počernice – POČERNÍČCI představení pro děti MRAZÍK.

Bylo nebylo – žila hodná Nastěnka u zlé macechy a nevlastní sestry a musela tvrdě pracovat. A žil – byl pyšný Ivánek, který se do Nastěnky zamiloval, ale pro jeho pýchu ho začaroval dědeček Hříbeček v medvěda. Díky Mrazíkově pomoci se Nastěnka i Ivánek nakonec zase šťastně setkali i přes zlé plány baby Jagy. V pohádce jsme slyšeli všechny známé písničky, které si pobrukovala i část společně s herci.

Starší osazenstvo divadelního spolku Divadla Horní Počernice –

VÝTEČNÍCI nám odpoledne zahráli jednu z nejslavnějších českých komedií, kde správní muži pijí pouze kolalokovu lihuprostou limonádu a zákon má podobu sympatického pistolníka v bílém, jehož muška je vždy zcela přesná. Hra byla podbarvena známými, méně známými či ještě zcela neznámými písničkami v podání krásných dívek, podlých padouchů a neodolatelně kladných hrdinů.

Děkujeme všem účinkujícím a samozřejmě také vedení divadelního souboru, kteří s námi strávili sobotní den a dovolili nám trochu neformálněji oslavit 920 let.

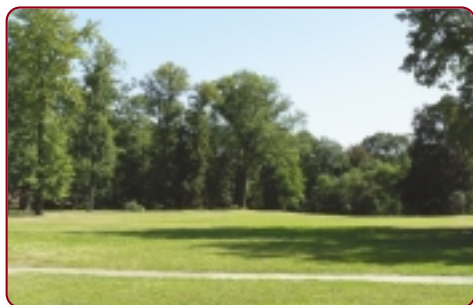

Sobota, 13. 09. 2008, odpoledne

Vinořský zámek:

Díky intervenci poslance Tomáše Kladívka, se po řadě jednání za účasti starosty Švarce a čelních představitelů MV podařilo docílit alespoň částečného otevření Vinořského zámku při příležitosti našich Oslav. A hlad po shlédnutí dominanty a symbolu Vinoře byl obrovský, předčil veškerá naše očekávání. V odpoledních prohlídkách si tak mohli návštěvníci prohlédnout exteriér zámku, vstupní halu a nádhernou zahradu. Za krátkou dobu sobotního odpoledne prošlo branou zámku téměř 1.000 návštěvníků! Doufejme, že další jednání mezi MV, hl.m.Prahou a Vinoří povedou k cíli, kterým je zpřístupnění zámku i nádherné zahrady.

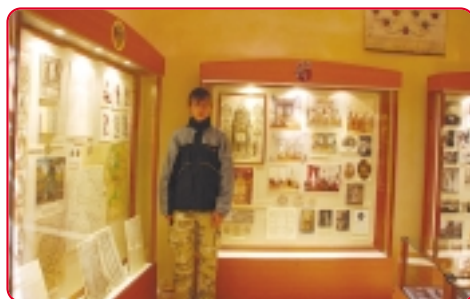

Sobota 13. 9.

Ctěnice

Perlou Vnoře je Ctěnický areál se zámek, muzeem kočárů, Jezdeckou společností Ctěnice, zahradou a novým hotelem, který je sice už zkolaudován, bohužel ale ještě není v provozu. Opět si nelze přát nic jiného, než aby i on byl co nejdříve otevřen veřejnosti...

13. – 14. 9., Vinořské náměstí

Prodejní stánek úřadu městské části a mateřského centra Bublina

Na Vinořském náměstí byl po oba víkendové dny umístěn i prodejní stánek.

Prodejní pult MČ nabízel výroční turistickou známku Vinoře, CD s fotografiemi. Největší zájem byl o odznaky s vinořským znakem.

Mateřské centrum Bublina nabízel k prodeji výrobky, které vytvořily děti nebo maminky, které mateřské centrum navštěvují. Největším prodejním trhákem byly plátěné tašky, keramika, rámečky

na fotografie a květináče zdobené ubrouskovou metodou.

Děkujeme všem, kdo se nebáli u našeho stánku na chvíli zastavit a koupit nějakou drobnost. Výtěžek Kč 3.000,- bude použit na nákup výtvarných potřeb.

O občerstvení na Vinořském náměstí se starala firma CH CATERING, spol. s r.o.

CH CATERING. Je to firma rodinného typu a zakládá si na vysoké kvalitě poskytovaných slu-

žeb, což dokázala během 2 dnů Oslav. Voňavé klobásky, bramboráky, kuřecí maso lákaly návštěvníky už na dálku. Točilo se výborné světlé i tmavé pivo BUDVAR. V sobotu hrála k tanci a poslechu kapela ATARI BAND.

Nejenže firma CH CATERING připravila příjemné chvíle pro laubovníky, ale také sponzorovala divadelní představení Mrazík a Limonádový Joe. Za všechno patří majitelům firmy obrovský dík!

Sobota 13. 9., 18:00, Vinořské náměstí

Zábava v místní sokolovně

Večerní zábavy s vepřovými hody se účastnilo rekordních 178 návštěvníků z Vinoře, stejně jako blízkého a dalekého okolí. Další hosté, většinou mladí, přišli kolem půlnoci, když začínala diskotéka. K dobré náladě hrála kapela KREJ-ZOMANKA.

Mše v kostele Povýšení sv. Kříže

Jsem spolu s ostatními občany rád, že jsme směli tak hezky prožít Oslavy 920 let první písemné zmínky o Vиноři. Chválím organizátory za celý program. Protože kostel je zasvěcen Povýšení svatého Kříže, byla současně poutní bohoslužba v neděli 14. září. Je to starobylý svátek, ve kterém si připomínáme ukončení pronásledování křesťanů r. 313 a zásluhou

matky císaře Konstantina, císařovny Heleny, byl odstraněn kopeček, který byl navršen nad Kalvarii (Golgotou) ve snaze smazat stopy po Ježíši Kristu. V obnaženém vápencovém lomu, kde byl Ježíš ukřižován, byla v jeskyni zachována dřeva a rozpoznány části Kristova kříže. Mnoho poutníků přicházelo do Jeruzaléma a v ten den 14. září bylo dřevo kří-

že ukazováno poutníkům a křesťané děkovali Ježíši Ukřižovanému a Zmrtvýchvstalému za dílo záchrany lidstva. Později se zároveň vzpomínalo na znovuzískání sv. Kříže z Persie, kam byly jeho ostatky odneseny jako válečná kořist. Císař Heraklius je v roce 628 přinesl zpět do Jeruzaléma.

Vše dobré spoluobčanům přeje
Pavel Jančík, farář.

Neděle, 14. 09., Vnořské náměstí – farská zahrada

Nedělní program na Vnořském náměstí vyplnila společnost pro historický šerm a dobový život ARMAGEDON.

ARMAGEDON rekonstruuje dobová řemesla, vaří podle dochovaných receptů a kostýmy šijí podle původních předloh. Snaží se vycházet z kvalitních historických zdrojů a vše co používají, konzul-

tuji s historiky, archeology nebo uznávanými osobnostmi "Living history".

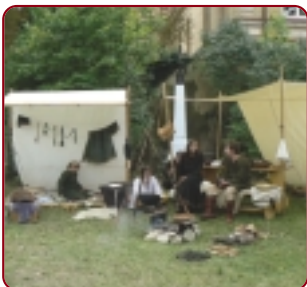
Po celý den mohli návštěvníci Oslav shlédnout a vyzkoušet řemesla z ranného středověku. V polním ležení zde měli své stánky např. kovář, kovolitec, tkadlena, hrnčíř, našli zde i ukázkou zbrojnice. U kovolitce si mohli odlít

slovanský přívěšek, u hrnčíře děti zkoušely točit hliněné nádoby. Bylo možné ochutnat zelňačku dle dávné receptury v replikách nádobí, vyrobených podle archeologických nálezů.

Představení Zběhové, aneb o kus žvance...“ znázornilo setkání dvou zběhů uprostřed ostré bitvy, každého sice z jiné armády, ale oba si o válce mysleli totéž. Jakmile se k nim ale přidala krásná dívka, a dokonce s kotlíkem plným výborné krmě, poklidná partička karet se rychle změnila v urputné zápolení.

Finálním programem celých Oslav byly „Šermířské ukázky“ – ukázky soubojů s různými zbraněmi.

Neděle 14. 09.

Dětský den

Toto téma jsme dostali k realizaci při přípravách výročí 920 let od založení Vinoře. Původní místo pro tuto akci bylo hřiště „V Topolech“. V průběhu srpna se změnilo na farskou zahradu. Toto místo bylo změněno pro větší přiblížení místu hlavních oslav, Vinořskému náměstí. Na farské zahradě, jsme byli vřele přivítáni a bylo nám umožněno dělat téměř vše. Hlavním koordinátorem dětského dne byla Markéta Imramovská a na celé akci se podíleli její spolupracovníci z firmy.

Hlavním lákadlem Dětského dne byl „Skákací hrad“, který neměl přestávku na oddych po svém plném opotřebení. Děti projevovaly v průběhu celého dne velký zájem o všechny soutěže. V našem herním plánu, mezi Hodem na plechovky či Hodem do pařezu, se našla i soutěž pro dospělé, Hod do míchačky.

Patron organizace – Imramovský – vegetační úpravy s.r.o. tímto také děkuje sponzorům jednotlivých disciplín, kteří patří mezi jeho dodavatele a spřátelené firmy.

Jmenovitě se na této akci podíleli:

D. L. servis s.r.o. – voda – topení plyn

Imramovský – vegetační úpravy s.r.o.

– odborný zahradnický závod

Lubstar s.r.o. – motorové oleje ESSO, Mobil

Minoda – půjčovna s.r.o.

– půjčovna stavebních strojů a nářadí

Neumannová Jitka – chovatelské potřeby

Stavebniny Dlabáč – prodej stavebních materiálů

Skákací hrad hradil **ÚMČ Praha - Vinoř**

Setkání vinořských zvoníků s farářem Jančíkem.

Neděle 14. 09. 2008, 10:00 hod.

Strom přátelství

V neděli, v dopoledních hodinách, zasadili starostové Schulzendorfu a Vinoře, pánové Herbert Burmeister a František Švarc, za pomoci dětí ze Schulzendorfu i Vinoře, německý červený buk, strom, který bude na Vinořském náměstí symbolem vzájemného porozumění a přátelství.

Baum der Freundschaft

Am Sonntag Vormittag pflanzten Bürgermeister von Schulzendorf und Vinor, Herrn Herbert Burmeister und Frantisek Svarc mit Hilfe von Kindern aus Schulzendorf und Vinor, die deutsche rote Buche an, den Baum, der auf dem Vinorplatz zum Symbol der gegenseitigen Verständnis und Freundschaft wird.

**Neděle 14. 09.
13:00 hod**

Po obědě v provizorní školní jídelně proběhlo před školou rozloučení s našimi přáteli ze Schulzendorfu. Možná si děti našly nové kamarády, možná se vzájemně budou navštěvovat, zcela jistě ale poznaly, jak důležitá je výuka cizích jazyků a jak důležité je vzájemné porozumění a přátelství.

Nach dem Mittagessen in der provisorischen Schulkantine fand vor der Schule der Abschied von unseren Freunden aus Schulzendorf statt. Vielleicht fanden die Kinder neue Freunde, vielleicht werden sie gegenseitig besuchen, ganz sicher aber lernten sie kennen, wie wichtig das Lernen von fremden Sprachen ist, und wie wichtig gegenseitiges Verständnis und Freundschaft sind.

13. – 14. 9., Vinořské náměstí

Ve dnech 12. – 14. září navštívily Vinoř děti z partnerského města Schulzendorf, které přijely na pozvání pana starosty Švarce na oslavy 920 let první písemné zmínky o Vinoři. Jelikož my jsme byli v Schulzendorfu na jaře, oni zase na oplátku teď přijeli k nám, aby s námi oslavili toto výročí.

V pátek 12. září kolem 17:30 hodin jsme mohli před školou přivítat 16 dětí ze čtvrté až šesté třídy, především děvčat. S dětmi přijel i pan starosta Herbert Burmeister s doprovodem zástupců Schulzendorfské radnice a školy. Spolu s našimi rodiči jsme si děti „rozebrali“ na ubytování do našich rodin.

V sobotu v 10 hodin jsme měli sraz u budovy nové školy. Tam rodiče předali děti učitelům, některé děti přišly samy. Vydali jsme se Ctěnickým hájem do Ctěnic, kde jsme navštívili kočárovnu, český výklad nám přednesla paní průvodkyně, německým kamarádům

prekládala paní učitelka Cittová. Poté jsme se mohli jít podívat na koně do stájí. Všem se to moc líbilo, ale koně byli neklidní, tak jsme raději odešli.

Na obědě v sokolovně se podával kuřecí řízek s bramborem. Po obědě jsme se šli podívat na starou školu, abychom návštěvě ukázali, kde jsme začínali školní docházku. V sousední farské zahradě jsme potom shlédli představení Limonádový Joe, které se všem moc líbilo. Naši kamarádi přišli s nápadem, že hercům podepíšeme program a dáme jim ho na památku-tvářili se, že mají radost.

Večer připravily dětem program rodiny, ve kterých byly ubytované – grilování, výlet do Prahy, pouť. atd.

V neděli jsme se opět v 10 hodin sešli před novou školou, paní učitelka Kubcová nás potom celou školou provedla, ukázala nám tělocvičnu a přírodovědný kabinet, kde i někteří z „domácích“ byli

úplně poprvé, učebnu matematiky a fyziky,.

Potom jsme se přesunuli na Vinořské náměstí, kde probíhaly ukázky starých řemesel – hrnčířství, tkalcovství, kovářství,...

Zvuky bubnu nás přilákaly na farskou zahradu na vystoupení šermířů – aby jim naši hosté rozuměli, mluvili také německy.

Pak už nás čekal oběd ve školní jídelně – nudličková polévka a knedlo-vepřo-zelo, na závěr polárkový dort. Po obědě jsme se navzájem učili česko – německy, po této lekci nastalo hromadné focení před autobusem. Někteří naši spolužáci nasedli do autobusu také, že pojedou oplatit návštěvu hned, ale maminky zasáhly a tak museli zůstat doma. Rozloučili jsme se, zamávali a určitě na jaře na shledanou.

Jana Dvořáková 9. třída

**Neděle, 14. 09.
14:30 hod.**

Odpoledne proběhla plánovaná výsadba stromu k výročí 920. let od první písemné zmínky o Víně. Když jsme se dohadovali, jaký strom odpoledne vysadit, zda smrk nebo červený buk, vyhrál smrk, protože by to mohl být krásný objekt na vánoční zdobení. Naši němečtí přátelé nás ale překvapili, když zcela nezávisle přivezli červený buk. A protože měli před sebou s dětmi dalekou cestu domů, tak jsme oproti původnímu plánu, odpoledne, zasadili první strom přátelství – německý červený buk. No a odpoledne – vzhledem k tomu, že celkový obraz náměstí by jehličnan narušil – jsme zasadili v souladu s plánovaným programem, ještě jeden strom přátelství, lípu.

Máme tedy stromy přátelství dva. Jsem si ale jist, že přátelství, stejně jako stromů, není nikdy dost.

Am Nachmittag wurde die geplante Anpflanzung des Baumes der Freundschaft zum 920 Jahren der ersten schriftlichen Erwähnung von Vinor realisiert. Als wir darüber gehandelt haben, welchen Baum Nachmittag angepflanzt werden soll, entweder rote Buche oder Fichte, gawann Fichte, weil sie zum guten Objekt für Weihnachtsschmücken werden könnte. Unsere deutsche Freunde haben uns aber überrascht, als sie ganz unabhängig die rote Buche mitgebracht hatten. Und weil sie lange Reise vor sich hatten, haben wir gegenüber dem ursprünglichen Plan, Vormittag, den ersten Baum der Freundschaft angepflanzt. Na und Nachmittag – im

Bezug darauf, dass das gesamte Aussehen von Vinorplatz ein Nadelbaum stören würde – haben wir im Einklang mit dem geplanten Programm noch einen Baum der

Freundschaft, Linde, angepflanzt.

Wir haben also zwei Bäume der Freundschaft. Ich bin mir aber sicher, dass der Freundschaft, sowie der Bäume nie genug ist.

Koncert skupiny Swing Cheek ve vinořském kostele dne 14. 9. 2008

Je mi velkou ctí, že jsem byla oslovena, abych napsala něco o koncertě, který se konal na závěr oslav 920. let založení Vinoře. A to zvláště proto, že jsem se ho mohla zúčastnit hned z několika pohledů.

První pohled na tuto akci byl z místa sbormistryně kostelního sboru, kterému láskyplně říkám Kůrovci (neboť z kůru zpívají). Všichni místní občané, kteří v něm zpívají se velice snažili při nácviku repertoáru a svým zpěvem pak také dokázali, že zpěv a hudba mají ve Vinoři své místo. „ Moji „ draží Kůrovci zazpívali 2 písně. Pravoslavnou píseň Tebe poem a píseň Alta Trinita. A zpívali moc hezky.

Poté jsem mohla stát před posunutým oltářem se svými přáteli z kapely Swing Cheek. Je to vokální seskupení, které se již 12 let věnuje spirituálům, gospelům, swingové a jazzové tvorbě. Program pro koncert jsme volili dle významnosti místa, zazněly tedy spirituály a gospels, skladby převážně všem dobře známé.

Kapela Swing Cheek hrála ve složení : kapelník, pianista a tenor-
Miloš Kysilka

soprán – **Monika Dragounová**
alt – **Alena Hanusová**

mezzosoprán – **Marie Mlčková**
baryton – **Zdeněk Převorovský**
basová kytara – **Samuel Titěra**
bicí – **Ondřej Čepelák**

V programu zazněly skladby:
Down By The Riverside, Josue, Steal Away, Operator, Gime Det Old Time Religion a další.

Je velmi příjemné stát před lidmi, které běžně potkáváte ve všed-

ní dny a najednou se nálada promění ve sváteční a vy zažijete změnu ve smyslu souznění s obecnstvem, které je vám tak blízké a známé.

Z tohoto, již třetího pohledu vinořské učitelky musím přiznat, že jsem pokaždé, když tu ve Vinoři zpívám, o něco nervóznější, než v místech, kde známé tváře nejsou.

A nesmírně se už těším na 2.adventní neděli, kdy se zde v kostele, doufám, uvidíme znovu.

Monika Dragounová

Komu poděkovat za osobní účast a podíl na přípravě oslav?

Vedle již zmíněné hlavní organizační komise se na průběhu oslav podílela komise školská a kulturní. Ta pracovala ve složení: **Iveta Boušová, Marie Brothánková, František Filip, Jana Hyklová, Pavel Hykl, Petr Česák, Petronila Kabátová, Hana Kazilová, Jaroslav Krajl, Zdeňka Novotná a Michaela Spěváčková.**

Fotosoutěž organizovala, řídila a hodnotila komise složená ze členů: **Zdeněk Hertl, Jana Hyklová, Pavel Hykl, Stanislav Lichtenberg, Miroslav Míka (předseda) a Robert Rytina.**

Z letopisecké komise se na organizaci prací a průběhu zúčastnila **Jana Bočková, Zdeněk Hertl a Stanislav Lichtenberg.**

Zábavné a kulturní akce pro děti i dospělé na Vinořském náměstí a farní zahradě, stánek místního úřadu, stánek Vinořského kulturního a vzdělávacího centra VINCENT a občerstvení organizačně zabezpečili **Dagmar Petrová, Dagmar Černohousová, Markéta Hadrabová Dvořáková, Pavel Jančík, Markéta Imramovská a firma Imramovský a paní Jana Kubištová.**

Mateřskou školkou, školou 1. a 2. stupně, stejně jako novou tělocvičnou obětavě prováděly **učitelky MŠ a ZŠ Vinoř.**

Fotografie pro toto speciální číslo poskytli paní **Markéta Jírů, Iveta Boušová, Pavel Hykl, Stanislav Lichtenberg, Radek Nepraš, František Švarc.**

Podklady a plakáty připravil **VR Atelier Roberta Rytiny**, herní prvky do farní zahrady dodala **firma Dlabač**, automobil na stěhování zapůjčil **Z. Švarc**, veškeré odborné a přípravné práce při sázení stromů zajišťovala **firma Imramovský**, občerstvení na náměstí zajišťovala **firma CH CATERING Josefa Cincibuse a pivovar Budvar**, průvod a pokládání kytic zajišťovala **Obec baráčníků Jana Ámose Komenského Vinoř**, sokolovnu zapůjčil a přípravné práce zajišťoval **Sokol Vinoř**, automobily na výstavu zapůjčil **Auto Kout Centrum a ŠKODA Auto Spojovací.**

Bezpečnost zajišťovali obětaví strážníci **Jiří Zedek a Václav Havlík.**

Všem ostatním, kteří se jakkoli na úspěšném průběhu všech akcí podíleli, za osobní zájem a podporu občanů, stejně jako všem návštěvníkům, srdečně děkujeme.

MČ Vinoř

Vinořský zpravodaj č. 95/LÉTO 2008 • Vydává MČ Praha – Vinoř • Řídí redakční rada: Mgr. **Iveta Boušová (vedoucí), PaedDr. Marie Brothánková, Ing František Filip, Markéta Hadrabová Dvořáková, František Švarc** • www.praha-vinor.cz • Tel. redakce 286 851 483 (linka 125) • Povoleno odborem kultury NVP pod č.j. 1136/79 • Vychází čtvrtletně • Počet výtisků 1000ks • Rozšiřuje: Česká pošta • Grafické zpracování: VR Atelier, e-mail: vr@vratelier.cz • Tisk SWL Uhřetěves • Za obsah článků odpovídají autoři a stanovisko redakce nemusí být vždy shodné.

